

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Commissie economische en monetaire zaken

2011/2084(INI)

5.9.2011

ADVIES

van de Commissie economische en monetaire zaken

aan de Commissie interne markt en consumentenbescherming

over onlinegokken op de interne markt
(2011/2084(INI))

Rapporteur voor advies: Sophie Auconie

PA_NonLeg

SUGGESTIES

De Commissie economische en monetaire zaken verzoekt de ten principale bevoegde Commissie interne markt en consumentenbescherming onderstaande suggesties in haar ontwerp-resolutie op te nemen:

1. herinnert aan het toenemende economische belang van de sector onlinegokken, waar de jaarlijkse omzet in 2008 boven de 6 miljard euro is uitgekomen, wat 45% van de wereldmarkt is; is net als het Hof van Justitie van de Europese Unie van mening dat dit een bijzondere economische activiteit is; herhaalt dat deze groei eveneens hogere sociale kosten met zich meebrengt die samenhangen met gokverslaving of gokken door minderjarigen en dat regulering van de industrie tot doel moet hebben deze kosten zoveel mogelijk te beperken door middel van gepaste normen met betrekking tot marketing en de toegangsvoorwaarden voor onlinegokwebsites;
2. benadrukt dat de lidstaten vrij kunnen kiezen tussen drie opties: het verbieden van onlinegokken, de invoering of de handhaving van een nationaal monopolie, of een gecontroleerde deregulering van deze sector, waarbij de lidstaten het recht hebben, in overeenstemming met de rechtspraak van het Hof van Justitie, om het aantal exploitanten, het soort spelen dat wordt aangeboden en de omvang ervan te beperken; raadt de lidstaten die opteren voor de deregulering van de sector onlinegokken aan een vergunningsstelsel in te voeren dat berust op de naleving van strenge voorschriften door de exploitanten en de overheidsinstanties;
3. herhaalt dat het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft bevestigd dat grensoverschrijdende gokdiensten - ook diegene die langs elektronische weg worden aangeboden - een economische activiteit zijn die onder artikel 56 VWEU over het vrij verkeer van diensten vallen; bevestigt dat beperkingen op het vrij verkeer van grensoverschrijdende gokdiensten gerechtvaardigd kunnen zijn op basis van de in artikelen 51 en 52 VWEU genoemde uitzonderingsgronden, of om redenen van dwingend algemeen belang, overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie;
4. bevestigt zijn standpunt dat, binnen een domein dat zo gevoelig is als gokken, de zelfregulering van de bedrijfstak slechts aanvullend kan zijn, maar de wetgeving niet kan vervangen; neemt kennis van initiatieven op het vlak van zelfregulering die werden opgestart door verenigingen van publieke en commerciële gokexploitanten in verband met verantwoord gokken en andere normen;
5. wijst erop dat de aard van alle online activiteiten, en met name het grensoverschrijdend karakter ervan en de wildgroei van offshore-exploitanten, met zich meebrengt dat ze zo nodig op een gecoördineerde manier op Europees of op internationaal niveau moeten worden aangepakt; benadrukt dat een gemeenschappelijke definitie voor de hele EU van onlinegokken een belangrijk uitgangspunt is voor alle toekomstige regelgeving;
6. wijst op de noodzaak om de speler ervan te weerhouden van illegale gokdiensten gebruik te maken, wat betekent dat legale diensten moeten worden aangeboden als onderdeel van een systeem dat coherent is in heel Europa, met name fiscaal gezien, en dat gebaseerd is op gezamenlijke normen voor verantwoordelijkheid en integriteit; vraagt de Commissie om, rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel, te onderzoeken hoe deze gezamenlijke

normen moeten worden toegepast, inclusief de vraag of een Europees wetgevend kader met minimumvoorschriften aangewezen is;

7. benadrukt dat onlinegokken, indien niet adequaat gereguleerd, grotere risico's inhoudt dan traditionele kansspelen en dat maatregelen op Europees niveau moeten worden genomen om fraude, het witwassen van geld en andere illegale activiteiten die samenhangen met onlinegokken aan te pakken; vraagt de autoriteiten van de lidstaten, de Commissie en Europol doeltreffender samen te werken, onder meer door middel van de regelmatige uitwisseling van informatie; vraagt de Commissie het toepassingsgebied van de wetgeving met betrekking tot de bestrijding van georganiseerde misdaad en het witwassen van geld uit te breiden tot de sector onlinegokken; beveelt aan een zwarte lijst op te stellen met illegale ondernemingen; steunt de invoering van een regelgevingsbeginsel volgens hetwelk een gokbedrijf enkel actief kan zijn (of een aanvraag kan indienen voor de vereiste nationale vergunning) in een lidstaat indien het de wet in een andere EU-lidstaat niet overtreedt; verzoekt de Commissie bijgevolg de mogelijkheid te onderzoeken interoperabele normen in te voeren op het niveau van de EU met betrekking tot systemen voor het detecteren en het voorkomen van fraude, met het oog op de verbetering van het algemene toezicht op de markt;
8. wijst er met name op dat er voor "spread betting", een vorm van gokken die vooral online voorkomt en in het kader waarvan spelers potentieel veel meer kunnen verliezen dan hun oorspronkelijke inzet, zeer strenge toegangsvoorwaarden moeten gelden voor de consumenten en dat er, zoals reeds het geval is in een aantal lidstaten, gelijkaardige regels voor moeten gelden als voor financiële derivaten;
9. is van mening dat de verschillende vormen van onlinegokken - zoals snelle interactieve kansspelen die met een frequentie van enkele seconden moeten worden gespeeld, weddenschappen en loterijen met een wekelijkse trekking - van elkaar verschillen en verschillende oplossingen vereisen, aangezien bepaalde vormen van gokken meer mogelijkheden bieden voor misbruik dan andere; wijst er met name op dat de mogelijkheid om geld wit te wassen afhankelijk is van de sterkte van de identificatie, het soort spel en de beschikbare betaalmethoden, waardoor het voor bepaalde soorten spelen nodig is in real time toezicht te houden op het spel en strengere controles uit te voeren dan bij andere soorten spelen;
10. benadrukt dat structurele samenwerking tussen de nationale regulatoren van cruciaal belang is; dringt er daarom op aan dat dergelijke samenwerking wordt uitgebreid, met de betrokkenheid van de Commissie, om gemeenschappelijke normen te ontwikkelen en gezamenlijk maatregelen te nemen tegen onlinegokbedrijven die actief zijn in een of meerdere lidstaten zonder de vereiste nationale vergunning(en) voor alle spelen die ze aanbieden; wijst op de besprekingen in de Raad over de vraag of en op welke manier het informatiesysteem voor de interne markt zou kunnen bijdragen aan een effectievere samenwerking tussen nationale regelgevende instanties; wijst erop dat louter nationale oplossingen, met name om het witwassen van geld, gokfraude en andere, vaak georganiseerde, misdaad te bestrijden, niet toereikend zijn; is van mening dat de samenwerking tussen nationale toezichtsautoriteiten en het samenbrengen van goede praktijken moet worden bevorderd en dat deze autoriteiten informatie moeten uitwisselen met de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten om misbruiken en het witwassen van geld te voorkomen;

11. benadrukt dat gokverslaving een gedragsstoornis is waar tot 2% van de bevolking mee te kampen heeft in bepaalde landen; vraagt dan ook dat een studie wordt uitgevoerd naar de omvang van dit probleem in de verschillende lidstaten van de Europese Unie, die als basis kan dienen voor een omvattende strategie voor de bescherming van consumenten tegen deze vorm van verslaving; is van mening dat er van zodra er een spelersrekening wordt geopend, omvattende en precieze informatie beschikbaar moet worden gesteld over gokspelen, verantwoord gokken en opties om gokverslaving te behandelen; stelt voor dat spelers moeten worden uitgenodigd om voor zichzelf uitgavenlimieten vast te stellen, zowel per dag als per maand, die van toepassing zijn op de hele gokdienst;
12. is er voorstander van minimumnormen voor de bescherming van consumenten vast te leggen in de regelgeving, met name voor de meest kwetsbare consumenten, zonder hierbij afbreuk te doen aan het recht van de lidstaten om strengere regels aan te nemen;
13. benadrukt dat het nodig is de kwestie aan te pakken van de bescherming van spelersrekeningen die worden geopend in de context van onlinegokken wanneer de dienstverlener insolvent wordt; stelt dan ook voor dat alle toekomstige regelgeving tot doel moet hebben stortingen te beschermen wanneer boetes worden opgelegd aan de websites in kwestie, of wanneer er gerechtelijke procedures tegen worden ingeleid;
14. benadrukt dat meer moet worden gedaan om kinderen te beschermen tegen de gevaren van gokken en met name het risico op verslaving; stelt voor door de industrie gefinancierde beschermings- en toezichtsmaatregelen te overwegen; is van mening dat onlinegokspelen afhankelijk moeten worden gesteld van de eis een spelersrekening te openen, dat spelers op een precieze en waterdichte manier moeten worden geïdentificeerd voor ze een rekening kunnen openen, en dat toezicht moet worden gehouden op de financiële transacties; is van oordeel dat dit stuk voor stuk essentiële vereisten moeten zijn met het oog op de bescherming van de spelers, om ervoor te zorgen dat spelverboden effectief worden toegepast en om gokken door minderjarigen, misbruik en misdaad te voorkomen;
15. merkt op dat een groot deel van de personen die deelnemen aan kansspelen professionele gokkers zijn; is van mening dat het mogelijk moet zijn de speler te allen tijde te identificeren zodat het onmogelijk is meer dan één spelersrekening te openen per persoon bij hetzelfde gokbedrijf; is van oordeel dat dit moet gebeuren door middel van een gestandaardiseerde, volledig betrouwbare identificatieprocedure, zoals online systemen voor de verificatie van bank- en kredietkaarten; benadrukt dat betrouwbare registratie- en verificatiesystemen bijzonder belangrijk zijn om misbruiken van onlinegokken, bijvoorbeeld om geld wit te wassen, te voorkomen;
16. is van mening dat de wildgroei van illegale online spelletjes en het feit dat onlinegokken niet gereguleerd is op mondiaal niveau een bedreiging kunnen vormen voor de integriteit van de sport; wijst erop dat het verdedigen van de geloofwaardigheid en de eerlijkheid van sportevenementen voor de sport van vitaal belang is; benadrukt dat dit enkel op een efficiënte manier kan gebeuren op transnationaal niveau; is van mening dat de Europese Unie daarom bij het verdedigen van de integriteit van de sport een actievere rol moet spelen, samen met alle deelnemende partijen;
17. betreft recente gevallen van corruptie en wedstrijdvervalsing in de sportwereld; pleit derhalve voor de totstandbrenging van een structurele samenwerking op het niveau van de

EU voor de handhaving van integriteit en eerlijkheid in sport, in overeenstemming met artikelen 6, 83 en 165 van het VWEU; merkt op dat organisatoren van sportevenementen, aanbieders van onlinespelen en overheidsinstanties betrokken moeten zijn bij dergelijke samenwerking, met het oog op de bevordering van de voorlichting van spelers en de coördinatie van de strijd tegen fraude en corruptie in de sportwereld, door informatie en kennis uit te wisselen, en daarbij uit te gaan van de gezamenlijke definitie van misdrijven en sancties;

18. benadrukt dat onlinespelen een belangrijke financieringsbron is voor de sportindustrie en voor andere activiteiten van algemeen belang; herinnert eraan dat onlinespelen een vorm van commerciële exploitatie van sportcompetities is; verzoekt de Commissie te onderzoeken met welke middelen een duurzame financiële verbinding tot stand kan worden gebracht tussen de inkomsten uit sportwedenschappen en de bescherming en ontwikkeling van de integriteit van amateursport; verzoekt de Commissie om een hoog niveau van rechtszekerheid te garanderen, met name bij de toepassing van de regels inzake staatssteun;
19. wijst op het belang van transparantie in de onlinespelsector; denkt hierbij aan jaarlijkse rapportageverplichtingen die onder meer zouden moeten aantonen welke activiteiten van algemeen belang en/of sportevenementen met gokopbrengsten gefinancierd en/of gesponsord worden; vraagt de Commissie de mogelijkheid tot jaarlijkse rapportageverplichtingen te onderzoeken.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	31.8.2011
Uitslag eindstemming	+: 38 -: 0 0: 2

Bij de eindstemming aanwezige leden	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Liem Hoang Ngoc, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Corien Wortmann-Kool,
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	Sophie Auconie, Pervenche Berès, Herbert Dorfmann, Sari Essayah, Vicky Ford, Ashley Fox, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab, Theodoros Skylakakis, Catherine Stihler
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Kriton Arsenis (S&D), Knut Fleckenstein (S&D), Bill Newton Dunn (ALDE)